

□□□□

ЯНА

□□

Преди 10-тина години за „ТОВА” пишеха само списанията „Здраве” и „Жената днес”, а и „Паралели” помещаваше нещо за интимното, а сега навсякъде специалисти по интимното пишат ли, пишат. По-точно, превеждат ли, превеждат. Съгласен съм, когато е много по-добре, но не съм, когато се поднася задължителна рецепта с високо научна терминология и заплашителен тон

•

И така, за Яна. Момиче, младо и хубаво, както всички на нейната възраст. Кое я беше накарало да потърси моята консултация? Като редовна читателка на едно такова списание, се запознала със следния бисер в съответната рубрика: „по-пълните момичета са с хормонална аномалия и в секса си имат проблеми и затова не се предпочитат от мъжете!”. Прочела Яна информацията един път, втори път, погледнала се в огледалото и ... КРАЙ! Решила, че тя е точно това, за което пишат – момиче с по-закръглена фигура.

И започнало ходене по мъките. Безбройни рецепти за диети, хапове и илачи за отслабване, курсове по аеробика и каланетика. Дори и съответното лечение в Китен не било пропуснато. Но кошмарът продължил и това неусетно се пренесло и върху съпруга

й, който поради същата модна тенденция проявил претенции към красотата й. А неотдавна той й се беше заклел, че за него тя е най-красивата жена на света.

Е, логичното следствие от това не закъсня – депресията. Състояние на неувереност и потиснатост, тъга и мъка, плач и сълзи. Да не говорим за секс и радост от живота. Вместо това – лекарства, билки, лекари, знахари, екстрасенси.

И ето я Яна в кабинета ми. Нормално момиче, с нормална за една българка физика, хормони и секс.

„Яно, хубаво момиче, казах й, не случайно народът ни е кръщавал най-хубавите си дъщери с твоето име, не убивай младостта и красотата си. Изживей живота си такава, каквата си“. И разбира се, отхвърлих всякакви лекарства и „лечебни“ методики. А когато поговорих със съпруга й, той човекът ме разбра.

Ще кажете, че си измислям хубав край. Не, той сам стана. Сега Яна е търсен манекен в централа с уникални тоалети. Но аз имам чувството, че съпругът й, макар и да няма нищо против това, все пак малко я ревнува...

ЛИНДА

Понякога казват, „срамежлив като девойка“. Да, ама всяко правило си има изключение. Затова ще ви разкажа за Линда.

Интересна като името си, екзотична, темпераментна и чаровна. Такава я видях за първи път – с момчешка фигура и лице на ангел. Но в погледа ѝ, освен нескрита жизненост, имаше и много непримиримост. Ето защо.

От две години имала връзка с младеж. Това довело да там, че се влюбили силно и искали да се оженят, но... та за това но. При полово сношение младежът не стигал до край. В началото, тя не обърнала внимание, но постепенно това изплувало на повърхността. Той вече се страхувал да започнат, защото за него не настъпвал краят, а и за нея това станало мъчително. И така, лека-полека, всичко почнало да се вгорчава. Той, вече 23-годишен, споделил с нея, че с него всичко било наред до преди 4 години, когато пребоledувал от тежък катар и простатит, след преминаването на които семеизпразването му секнало. Въпреки многото антибиотици и медицински консултации, резултатът от лечението бил нулев. Вдигнал бялото знаме и се мислел за осъден за цял живот да няма жена и деца, но срещнал Линда и не издържал на нейната жизненост. На срещата ми с него, той ми каза, че му е писнало от доктори, но заради нея ще опита. И започна маратонът от изследвания и лечения. Но навсякъде с него, пред вратата на всеки кабинет и лаборатория неизменно бе Линда. Стискаше ръката му с уверен поглед.

Разбира се, че водещи в лечението му бяха лекарите андролози. А аз само допълвах нещата. Но в секса помежду им вмъкнахме и някои неща, които си бяха чисто медицински манипулации, ама Линда ги правеше така, че изглеждаха като прийоми от Кама Сутра! Не зная кое помогна в този случай – дали лечебното майсторство на колегите, или ръцете, устните и сърцето на Линда, но всичко стана като в приказка с добър край, получи се! И като в приказките, ожениха се и им се родиха деца.

ВЕРОНИКА

Беше красива и само на 25 години, но иначе дълбоко нещастна и сигурно, затова очите ѝ бяха големи и тъжно сини. Седна на стола пред мен и дълго мълча, като хапеше яростно устните си. Накрая изхлипа и заплака, след което изля на един дъх мъката си...

Като малка растяла в семейство на строго отнасящи се към нея родители. В семейството имало родственица, която била изнасилена и може би, затова майка ѝ непрекъснато повтаряла да се пази от мъжете, от тези егоисти, които искат само да си направят кефа. Даже майката отивала и по-далече, като сравнявала половото сношение с „Баташкото клане“.

Та с такава полова просвета от страна на близките си беше расла Вероника. Но неусетно пораснала и взел, че се появил и любимия човек. Но...за съжаление, още когато са били гаджета, той, под въздействие на алкохола грубо я обладал. После съжалявал и я молел да му прости, което и направила, защото много го обичала и след това се оженили. Но, оттогава до сега, вече 5 години, си живеят като братче и сестриче. Полово сношение помежду им е изключено да се направи, благодарение на всичко случило се дотогава. При всеки опит, въпреки желанието ѝ, се задействат задържащи нервни импулси, автоматично съкращават мускулатурата на влагалището и на вътрешните страни на бедрата и този спазъм прави невъзможно проникването на половия член на съпруга ѝ. А ако това стане, то тя всеки път изживява непоносима болка. И така, вече 5 години. Мъка, в най-интимното помежду им, обляна в сълзи.

Спомних си за Вероника, защото те и двамата не бяха сложили край на брака си, въпреки неудачите. При подобни обстоятелства, съпрузи, сякаш родени един за друг, биха се разделили по тази причина. Нашият народ казва: „за всяка болка си има лек“. Та този лек се намира в сексологичния кабинет. Медицинската наука СЕКСОЛОГИЯ разполага с методики за успешното лечение на този проблем. В случая с Вероника помогна колегата-гинеколог с т. нар. методика за

постепенната дилатация. когато завършихме курса на лечението, Вероника пак плачеше, но от радост. Две години по-късно тя дойде в кабинета с едно хубаво момиченце...

МИГЛЕНА

Беше ден като всички останали в годината – ЕДНООБРАЗЕН. Когато ходиш на работа всички дни са еднакви, независимо дали е зима или лято. Като че ли гледаш един и същи филм пред очите си, освен ако не се случи нещо. И точно така, този ден се случи. В кабинета ми влезе ТЯ – момиче на около 20, ама много нежно, като името си и силно зачервено от притеснение. С треперещи ръце тя бръкна в чантичката си и извади лист, сгънат на четири. Подаде го и каза: „Докторе, много се срамувам да ви го кажа, по-добре е да го прочетете и ако можете да ми помогнете”.

А там пишеше: „Аз съм едно щастливо, обичащо и обичано момиче и за него ще направя всичко. Колкото повече сме заедно, толкова повече се сливаме в едно. Повече от година сме луди един за друг и никой не може да ни попречи да се обичаме. Всичко между нас е истинско, горещо и вечно. Докато съм жива няма да спра да го целувам. Когато го усещам в себе си, съм невероятно щастлива. Той е моят живот! Проблемът ми не е огромен, но силно ме потиска. Искях в целувките си да приема и това, което е най-мъжествено у него, опитвам се, но не мога. Той не ме кара насила, напротив много е нежен с мен, но аз бих искала да го преодолея това, да го направя истински щастлив. Затова, моля Ви, помогнете ми”.

И ето ме мен, сексолога в „небрано лозе“. Кой казва, че моята професия е лека? Иди сега, че цитирай какво пише в книжките, че „оралният“ секс бил не знам какво си. Как да й кажа, че това е „неестествено“ след като в природата и животните го практикуват, как да й кажа, че това може да се приеме като полово сношение и много двойки го правят като част от секса си и са щастливи в обичта си. Та това момиче беше влюбено в момчето си като Жулиета и искаше всичко да му даде.

Казах на Миглена, че в любовта готови рецепти няма и това, какво правят двама обичащи се е тяхна работа, стига никой да не насилва другия. При нея се беше получила засечка при един вариант на сексуален контакт помежду им и преголяма амбиция тя да го преодолее. Именно тази амбиция направи от всичко това проблем и я кара да бъде нещастна. Има една арабска поговорка: „ако една работа не става, остави я тя сама ще стане“. Миглена се усмихна за първи път откакто беше дошла. След това разговорът ни беше по-лек. Повече не я видях. Но след време се обади по телефона и кодово ми каза: „Обажда се Миглена, наистина работата сама стана“.

МАРИЯ

У нас често се среща това женско име, сякаш, за да потвърди, че всяка втора жена на света се казва Мария.

Но лично на мене ми напомня за една моя пациентка, която ме помоли да приема колега

гинеколог. Тя била под нейно наблюдение вече няколко години – страдала от така наречената „миома на маточната стена“. Лечението било с билки и нещата стояли добре до преди година, когато изведнъж миомата започнала да нараства. Това наложило и операцията за премахването ѝ. Поради недобрите резултати от хистологичното изследване, разширили операцията и заедно с матката извадили и тръбите и яйчниците. Следоперативният период протекъл гладко, Мария бързо се възстановила и била изписана. Но мъките сякаш започнали оттук нататък. Силно притеснена от заболяването си, шокът от самата операция и като капак изказването на нейна близка – ти вече не си жена, а инвалид, защото всичко женско в теб е извадено. И след всичко това Мария рухнала психически – станала потисната, напрегната, тревожна, а в семейството си заговорила за развод. Ето това бе нейната предистория.

И така при мен в кабинета ми дойде една жена от този тип, която след 35-та си годишнина не остарява нито за час повече. Спортната ѝ фигура бе облечена с вкус – делово и елегантно. Самата тя излъчваше една лека омая, която не се дължеше само на парфюма ѝ, а от погледа, повярвайте ми, ѝ не можеше да се скрие нищо. Е, добре, рекох си, ще играем с открити карти. След като изслушах всичко отначало от самата нея, зададох стандартните въпроси за сексуалния ѝ живот преди операцията. Оказа се, че всичко беше от добро по-добро – в секса със съпруга ѝ нямали проблеми, но след операцията и особено след изказването на „приятелката“ ѝ, не се чувствала вече като човек, камо ли като жена. Сякаш някаква „празнота“ имало в нея от кръста надолу. Нямала вече желание и влечение и сексът ставал само по желание на съпруга ѝ, за да не го обиди. Забравила що е оргазъм, всичко това вече било само болка. И за да не се измъчват и двамата, започнала да говори за развод. А сега, де – иди че помагай! Изписах ѝ лекарствата и я помолих да дойде след десетина дена, само че с мъжа си. Те дойдоха, но и ние бяхме двама – аз и колежката гинеколог. И като започнахме едно шоу, не ти е работа. Обяснявахме надълго и нашироко всичко от което зависи сексуалността на жената. Разбира се, подчертахме дебело, че тук на първо място стоят научаването и запомнянето – опита, който всяка жена набира в сексуалния живот. А на второ място – хормоналната стимулация и оттук важността на половите жлези, яйчниците. Но ако по една или друга причина те спрат производството си, то компенсаторно се поема от други хормонални жлези – кората на надбъбреците. А наученото и запомненото за изживяването на удоволствието в секса от жената съвсем не страда от това. Така че място за униние няма. Лечението – и двамата да заминат на почивка. Далеч от близки и роднини и служебни проблеми. И там, заедно с него да се опита да си възстанови наученото.

Когато излизаше от кабинета ми, запомних погледа ѝ – в него имаше надежда. Не след дълго получих картичка, на която пишеше: „благодаря, докторе, аз отново съм жена“.

Мина доста време и един ден телефона звънна една сутрин. Женски глас каза:
"Обажда се една позната на Мария, вашата пациентка, и на мен ми предстои същата операция и тя ми препоръча да Ви се обадя"...